

לאה ברקאי / תיעוד: יהודית זוסמן

נולדתי בחיפה ב 28/12/1930.

גרנו למטה בעיר בבית ערבי אצל שח יונס היו לו 4 ילדים.

ביתנו הקטנה הייתה חברה טובה שלי.

דיברתי ערבית עד גיל 6 כשהייתי בת 6 עברנו לפי עצת בעל

הבית להדר להגן על חיינו ברח' שפירא 1.

גרתי שם עד שהתחתנתי בגיל 17, תקופת כיבוש חיפה

ערב פסח מלחמת השחרור. כשהבריטים היו בארץ באו ניצולים

לנמל חיפה אנחנו הפגנו לטובתם וירו עלינו.

בערב פסח בחצות שמעתי שממלאים מאות חביות בבקבוקים

שהושלכו לבורג' והניסו את הערבים שנשארו בעיר ונכלאו בביה"ס ערבי ברח'

הבורג'.

מגיל 15 הייתי באצל עם עוד שתי חברות. הבריטים עשו חיפושים ורק אני נשארתי

במקום בשמי נתנו לי מספר מזהה שם הייתי עד גיל 17. בגיל 17.5 התגייסתי לצבא

ונשלחתי לתל ליטוינסקי מחזור ראשון שגויס לצה"ל לאחר טירונות של שבועיים

בפיקודה של סטלה לוי הועברתי לכרמל ונשלחנו לח"ץ חטיבת עבודה כפקידים אחר

כך הועברתי למרכזיה צבאית בחיל הקשר במרכז הכרמל שם עבדתי במשמרות

כשנתיים. אחרי שהשתחררתי עבדתי במכס והתחתנתי עם איש צבא נולדו לי בת

ובן.

גרנו במושבה הגרמנית, עברנו לקיבוץ לוחמי הגטאות, חזרנו לרמות רמז שם גרנו כ-

10 שנים ואחר כך עברנו לקריית ביאליק, לכרמל ושוב לקריית ביאליק.

לאחר פטירת בעלי, גרתי אצל ביתי בתל אביב ואחר כך עברתי למעון רעות בקרית

ביאליק.